

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8344/2022
21.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Стојановић, адвокат из ..., ради деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 17418/18 од 25.02.2022. године, у седници одржаној 21.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 17418/18 од 25.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 17418/18 од 25.02.2022. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 287/17 од 15.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача и одређена је физичка деоба заједничких непокретности – катастарске парцеле .. површине 11 ара 61 м² и катастарске парцеле .. површине 04 ара 11 м², обе уписане у ЛН .. КО ..., сувласништво странака са ½ идеалних делова, на начин ближе описан овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 287/17 од 08.02.2021. године, одбачен је као недопуштен захтев противника предлагача за изузеће судског вештака Велимира Алексића од поступања у овом предмету.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 17418/18 од 25.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Другог основног суда у Београду Р1 287/17 од 15.06.2018. године. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба противника предлагача изјављена

против решења Другог основног суда у Београду Р1 287/17 од 08.02.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности те ревизије, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правилно су нижестепени судови ценили испуњеност законских услова за физичку деобу заједничке непокретне имовине странака, применом релевантних одредаба Закона о ванпарничном поступку и Закона о основама својинскоправних односа. Стога нема места одлучивању о ревизији противника предлагача као о изузетно дозвољеној ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер уз ревизију нису достављене, нити је противник предлагача указао на супротне судске одлуке из којих би произишло да је на другачији начин одлучивано у истој или истоветној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Сл. гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају, у погледу решења другостепеног суда садржаног у првом ставу изреке, којим је правноснажно окончан ванпарнични поступак у коме се одлучивало о имовинско-правној ствари (деоби заједничке имовине), ревизија је према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој ванпарничној ствари сходно се примењује ревизијски цензус прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У иницијалном акту у овом поступку - предлогу за деобу непокретности поднетом 26.05.2005. године, није означена вредност спора нити је то учињено у даљем току поступка, а за предлог је одређена наплата судске таксе од 3.800,00 динара. Према тада важећем Закону о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94, 53/95, 16/97, 34/01, 9/02, 29/04, 61/05), такса одређена у висини од 3.800,00 динара у ванпарничном поступку одговара вредности предмета спора до 100.000,00 динара, која представља и вредност предмета спора побијеног дела ове правне ствари.

Како се ради о ванпарничном поступку у ком је одлучено о имовинскоправним стварима (физичкој деоби непокретности), у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то ревизија противника предлагача изјављена против одлуке из става првог изреке побијеног другостепеног решења није дозвољена.

Чланом 420. став 3. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари.

Како побијаним решењем другостепеног суда садржаног у другом ставу изреке, којим је одбачена као недозвољена жалба противника предлагача, овде ревидента, изјављена против решења првостепеног суда о одбачају предлога за изузеће судског вештака, није одлучено о главној ствари, то ревизија у том делу такође није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП у вези члана 420. став 6. и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**